

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2014. február 16.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

DÁVID ÉS MIKÁL HÁZASSÁGA

Lekció: 1 Sámuel 18,20-29

Alapige: 2 Sámuel 6,16-23

Amikor az ÚR nádája Dávid városába ért, Míkal, Saul leánya kinézett az ablakon, és látva, hogy Dávid király ugrál és táncol az ÚR előtt, megutálta őt a szívében. Mikor pedig bevitték az ÚR nádáját és odatették a helyére, a sátor közepére, melyet Dávid állíttatott föl neki, akkor Dávid egészen eléggő áldozatokat és hálaadó áldozatokat áldozott az ÚR előtt. Mikor pedig elvégezte Dávid az égőáldozat és a békeáldozat bemutatását, megáldotta a népet a Seregek URának nevében. Majd az egész népnek, Izráel egész seregének, a férfiaknak és az asszonyoknak, mindenkinek egy-egy lepényt, aszalt datolyát és préselt aszúszőlőt osztogatott. Azután az egész nép hazament. Mikor pedig Dávid hazament, hogy megáldja az ő háznépét is, kijött Míkal, Saul leánya Dávid elé, és ezt mondta: Milyen dicsőséges volt ma Izráel királya! Az ő szolgálóinak szolgálói előtt úgy levetkőzött ma, mint ahogy egy esztelen szokott levetkőzni. Erre ezt mondta Dávid Míkalnak: Az ÚR előtt örvendeztem, aki inkább engem választott, mint apádat és egész háza népét, hogy az ÚR népének, Izráelnek a fejedelme legyek; igen, az ÚR előtt. Sőt minél inkább megalázom magamat, és minél alábbvaló leszek a magam szeme előtt, annál dicséretre méltóbb leszek a szolgálók előtt, akikről te szólsz. Ezért Míkalnak, Saul leányának nem lett soha gyermeke holta napjáig.

Imádkozzunk!

Örvendezünk a te jelenlétedben mennyei Atyánk valóban, mert isteni jelenléted Szentlelked és igéd által valóság. És köszönjük, hogy a te jelenléted mindig kegyelem és irgalom is számunkra. Áldunk, Urunk, hogy a bibliai történetben is és a történetekben, amelyeket olvashatunk napról napra láthatjuk, hogyan vagy ott mindenek fölött és mindenek mögött, hogyan készíted a messiási király érkezését ószövetségi néped számára is.

Urunk, mi azért vagyunk itt istentiszteleten a hét első napján, mert a Messiás, a Megváltó megérkezett, eljött, elvégzett mindent értünk is. Áldunk, hogy amikor az Úr Jézus úgy tűnt, hogy veszített, akkor aratta a legnagyobb győzelmet.

DÁVID ÉS MIKÁL HÁZASSÁGA

Áldunk azért is, Atyánk, hogy az elmúlt héten oly sok előadásban, igehirdetésben a házasságról beszéltél velünk. Magasztalunk, Urunk, a megújult házasságokért. Áldunk azért a vigasztalásért, amit a válás után vagy a gyász miatt adtál. És áldunk, Urunk, azért, hogy bátorítottad a fiatalokat a házasságra, a családi életre. Urunk, most is azért vagyunk elsősorban itt, hogy téged imádhassunk. Te tudod, hogy szükségünk van a te ígédre is, ezért szólj hozzánk.

Bűnbocsánatod, szabadításod kegyelme áradjon ki ránk ily módon is. Megvalljuk, Urunk, hogy mi hamisak vagyunk és bűnösök önmagunkban, de Urunk, a te kegyelmed megsokasodik, bővülködik, ha a bűn megsokasodna is. És köszönjük, hogy Jézusért lehet kegyelem. Az ő nevében kérjük, hallgasd meg imádságunkat.

Magasztalunk mennyei Atyánk, hogy a te isteni szentséged valóság, és te ebben a te isteni szentségedben részesítettél bennünket az Úr Jézus Krisztus által őbenne. És köszönjük, hogy most is kérhetjük: szentelj meg bennünket a te igazságoddal, a te ígéd igazság.

Ámen.

Igehirdetés

A fiatalokkal síelhettem én is Isten kegyelméből Ausztriában. Nemcsak a hófedte csúcsokban gyönyörködhattunk azon a héten, hanem abban a gyönyörű látványban is, ami a felhő borította völgyeket jellemezte. Ez azt is jelentette, hogy néha a felhőbe kellett belesíznünk, ahogy a hegycsúcsról elindultunk lefelé a völgybe, ahol általában a kezdők is síeltek. De az a látvány, ami ott a csúcson betöltött bennünket, hogy milyen szép, segítette hordozni a felhőben való sízés terheit, nehézségeit. Ott alig lát az ember, mintha ködben autóznánk, sűrű ködben. Akkor nem olyan könnyű síelni. De engem is mindig az töltött be: hát olyan szépben sízek, ami olyan szép volt fentről, csak most nehéz egy picit. A kezdőkre gondolva pedig vártuk nagyon, hogy ők is följöhessenek majd a csúcsra, mert akkor ők is láthatnak sok mindent más szempontból, és akkor lehet, hogy nem tűnik az egész napos ködben való sízés, felhőben való sízés olyan kellemetlen érzésnek.

S amikor ezt a történetet olvastam – így a sízés után –, ugyanúgy betöltött ez a gondolat, ami eszembe jutott már ott is a sízés közben, hogy a hit nézőpontja valahogy így van, hogy fent a magasból egészen más nézőpontból láthatom a dolgokat, mint amikor benne vagyok. A hit szempontjából a dolgok gyönyörűek lehetnek, és hogyha ez betölti a szívemet akkor is, amikor benne vagyok azoknak a dolgoknak a sűrűjében, nehézségei között, tudhatom, hogy milyen volt korábban, hogyan gondolkoztam korábban arról.

A hit, a bizalom, a házasságban is alapkérdés. A Példabeszédek könyve 31. részében ott a végén a 10. verstől kezdődően – a jegyesoktatásban mindig megbeszélem a fiatal párokkal – az Istenbe vetett és az egymásba vetett bizalomról szól az ige. A házasság előtt is, meg a házasság után is – özvegységben vagy ha szomorú elválás után – fontos a bizalom. Nem tudom, hogy az édesapák meg az édesanyák mit szoktak érezni, mikor először tapasztalják a serdülő lányuk vagy fiuk életében, hogy mintha járna valakivel. Micsoda bizalomra van szüksége egy szülőnek, amikor meri kiengedni a kezéből a gyermekét, mert most már másnak a kezét fogja.

Fiataloknak micsoda bizalom kell ahhoz, hogy nem ismernek még valakit anynyira, csak a rózsaszín ködben utazgatnak, éreznek, de bizalom kell ahhoz, hogy merjenek házasságot kötni. A mai világban, amikor anyyi a próbaházasság – vagy

ma már az sem kell, csak együttélés, élettársi kapcsolat –, és elmondják néha, akikkel beszélgetünk erről, hogy végül is meg kell ismerni egymást, és majd utána boldog lesz a házasság. De a bizalom, az mire épül? Arra, amit a másik már teljesített? Ugye, a bizalom, az nem a teljesítményre épülő valami.

A házasság hete végén a bibliai történetben látunk egy házaspárt, Dávidnak és Mikálnak a házasságát. Nagyon szomorú igazságok is vannak ebben a bibliai kijelentésben. Bizonyára rettenetes volt hallani rögtön a felolvasott szakasz elején, hogy: látta Mikál a férjét és megutálta szívében. Megutálta szívéből. A fontosabb azonban még inkább az, hogy Dávid hogyan viselkedik ekkor is a felesége iránt. Mi volt az oka annak, hogy a feleség megutálta a férjét? Röviden ezt tisztázzuk. De sokkal inkább azt, hogy mit jelent a házasságban – és természetesen, akik nem házasságban élnek akkor is – a bizalom az Úrban és bizalom a másikban? – A példák tekintetében inkább a házasságra fogunk koncentrálni majd az üzenetre nézve.

Röviden megvizsgáljuk tehát Mikálnak, Dávid első feleségének az életét. Hallottuk, hogy Mikál szerette Dávidot. Ha arra gondolunk, hogy az ókorban, különösen a királyi családokban mennyire gyakori volt az érdekházasság – lásd Saul is nagyon gonosz érdekből akarta igazából Mikált Dávidnak feleségül adni –, akkor fontos, Mikál szerelemből házasodott. Ez önmagában nagyon bátorító és szép. Ma is lehet szerelemből házasodni. Nem ismeri még igazán, de amit megismert belőle, aki Dávid, az Mikál számára szerelmet ébresztett benne Isten munkájaképpen. Dávid ekkor már túl volt a Góliát elleni harcán; Dávidnak ekkorra már barátja lett Mikálnak a testvére, Jonatán, és Mikál – noha Saul, az apja, akkorra már Dávidot meggyűlölte, megvetette, megutálta – szerelmes és Dávidhoz feleségül adják.

Ragaszkodik Dávidhoz. A 19. részben megtudjuk, hogy apjával szemben is védi a férjét. Azaz Mikál megéli azt, amit a teremtéstörténetben olvasunk: elhagyja a férfi apját, anyját, ragaszkodik feleségéhez és lesznek ketten egy testté. Az örjöngő apjával szemben is Mikál teljesen természetesen szeretetből, hűséggel védi a férjét, ő menti meg az életét, illetve Isten Mikálon keresztül menti meg Dávid életét. Ez azért is fontos, mert akkor hogy születhetett volna meg Dávidtól az Úr Jézus, a Messiás.

Azután, amikor Dávidot üldözi Saul és menekülnie kell, Mikál a házasság problémáinak a nehézségeit, lelki terheit abban is meg kell, hogy élje, hogy az apja feleségül adja egy másik férfihoz. Törvénytelenül, hamisan, hiszen a bibliai törvények ezt a királynak is tiltották. Viszont olyan szép a folytatásban – Sámuel 2. könyve 3. részében olvashatjuk –, Dávid, mielőtt az egész Izrael királya lenne, fontosnak tartja, hogy a felesége kerüljön vissza hozzá. Azaz Dávid is ragaszkodik a feleségéhez, és Abnérrel Mikált elhozatja. Mert a házasságban is rend kell, hogy legyen – és amit Jézus így mondott a Máté evangéliuma 19. részében, amikor a válással kapcsolatban kérdezték –, a bűneset utáni világra nézve is az a döntő: nézzük meg először minden baj, a házasságban való bajok idején is, mi volt kezdetben, mit tervezett Isten.

Dávid életében is azt látjuk, a házasságát is rendezni akarja, noha nem ő vétkezett, nem is Mikál, hanem Saul, a király, de az Úr kegyelméből helyreállt a házasságuk. Ragaszkodik a feleségéhez a király. S ami fontos a történet üzenete miatt: így akar boldog királyként, Izrael népe királyaként, boldog házasemberként élni, a helyén lenni, szolgálni Istennek, Isten szentségében örvendezni.

A hétközi istentiszteleten erről az isteni szentség jelenlétében való örvendezésről szólt az igehirdetés üzenete. Itt is látszik Isten eme szentsége és az örvendezés. Ami fontos Dávidnak, amikor ezt az egészen elindította, hogy a frigyládát fel akarta

DÁVID ÉS MIKÁL HÁZASSÁGA

---

hozni Jeruzsálembe, jelezve, hogy én vagyok a király, de az Úr az Úr – a házasságomban is, a házasságunkban is ez legyen a jellemző, királyi házaspár vagyunk, a nép előtt példakép, de az Úr legyen az Úr –, azaz az Isten és a népe szeretetkapcsolatát a királyi házaspár élete szeretetkapcsolatában is mutassa meg, és Dávid ezt akarja Mikállal való házasesetében is megélni.

Ehhez azonban Dávidnak bűnbánatra is kellett jutni. Uzzá halála jelezte, hogy Dávid sem volt a helyén minden tekintetben, ezért Isten őt bűnbánatra vezette, helyreállította az Istenbe vetett bizalmát, és mostantól fogva boldogan örvendezik. Isten szentsége jelenlétében bűnbánat, bizalom, boldog örvendezés. Három b-betűs szó, ez majd Mikálnál is fontos lesz.

Olyan szép lenne, ha azt olvashattam volna a történetben, hogy: történt pedig vagy lón pedig, hogy Mikál, a Dávid felesége is ott volt a férjével a gyülekezet közösségében, boldogan táncolt vele vagy valami miatt otthon kellett maradnia, de amikor meglátta a férjét az ablakból, akkor betöltötte a szívét a boldog érzés, a szeretet, a szerelem; és alig várja, hogy hazaérjen Dávid, hogy együtt örvendezhessen vele az Úr jelenlétében otthon is a házanépével együtt. De nem ezt olvastuk. Teljesen furcsa és érthetetlen a 16. versben olvasott igazság Mikálra vonatkozóan. Nem látjuk az előzményeit. Egyáltalán Mikál életében sok mindent nem láthatunk.

Nem véletlen, hogy a bibliai kijelentés leplezi le, hogy mi van a szívében. Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az Isten azt nézi, ami a szívben van. Már Dávid kiválasztásánál is, még Sámuelnek is, ezt kellett tudatosítani. Azt olvastuk – és ez rettenetes valóban –, hogy amikor Mikál meglátta a férjét, szívből megutálta. Megvetés, utálat volt a szívében. Eszembe jutott, hogy amikor mentette Dávidot, amikor még szerelmes volt, szerette a férjét, apjával szemben is védte, akkor is egy ablakról olvasunk: az ablakon át leeresztette Dávidot. Itt is egy ablakról olvasunk: kitekint az ablakon a feleség és szívből utálja a férjét. Nagyon nehéz ilyenkor beszélni, mert ma is van ilyen.

Emlékezhetünk, hogy a Heidelbergi Káté, amikor arról beszél, hogy mily nagy a mi bűnünk és nyomorúságunk, ott az elején a bibliai tanításnak, akkor a hívő embernek azt kell megvallania – és minden úrvacsoraosztáskor is ezt valljuk meg –, hogy én még mindig szívből tudok gyűlölni. A legszentebb hívő ember is képes gyűlölni szívből. János 1. levelében azt írja az apostol Isten népének: hogy mondhatja valaki, hogy szeretem az Istent, akit nem lát, mikor gyűlöli a lelki testvérét, akit lát? Az utálatnak, a megvetésnek, a csekélynek tartásnak – ez a szó jelentése – vannak nagyon durva megnyilvánulásai és vannak apró kis, nem is olyan súlyos bűnnek tűnő megnyilvánulásai.

De testvérek, ez a történet leleplezi, hogy úgymond a hívő házasságban is lehet olyan állapot, amikor erről olvasunk, hogy vagy a férj vagy a feleség megutálja, megveti szívből a társát. Mi az oka ennek? A történetből nem derül ki itt a 16. versben. Valamit láthatunk a folytatásban, amikor Mikál szavait is olvassuk, és kiderül, hogy büszkeség tölti be Mikált. Olyan beszédes, hogy míg korábban így beszélt róla az ige: Dávid felesége, most hogy is olvastam? Figyeltünk? Mikál, a Saul lánya. Úgy viselkedik, mint az apja: gyűlöli Dávidot. Megveti, megutálta Dávidot. Nem véletlenül használja a Szentírás tehát ezt a kifejezést, hogy *Saul lánya*. Mert ez igaz, de ez lelki igazságot is hordoz.

Az is beszédes, hogy ő nem volt ott a gyülekezet közösségében, ahol asszonyok is jelen voltak. Erre lehetne mondani valóban, hogy talán feladata volt otthon. De a

folytatásban kiderül a beszédéből meg az egész viselkedéséből, hogy tényleg szívből utálja a férjét. Nem akar közösséget vállalni a szolgák szolgálóival, tehát kétszerelesen is kiemeli, hogy: én királynő vagyok, te meg a király, hogy tudsz így viselkedni a szolgák szolgálói előtt? Azaz Mikál uralkodni akar. Uralomra vágyik a szolgák fölött. Ahelyett, hogy ő szolgálna a szolgákért meg a szolgákkal együtt örvendezne az Úr jelenlétében, az Úr szolgálatában a férje segítőtársaként, mi van a szívében? Megvetette a férjét.

Itt azonban nem szabad megállni. Hogy is van pontosan az ige? Miért is vetette meg? Azt olvastuk a kijelentésben, hogy amikor meglátta, hogy Dávid táncol és örvendezik az Úr előtt, megvetette szívében. Tehát azt a férjét utálta meg, aki az Úr előtt örvendezett. Azt a férjét, aki bízik az Úrban, szereti és boldog az Úr jelenlétében. Ő pedig utálatot érez. Jézus Krisztus is beszélt erről, hogy nem lehet két úrnak szolgálni, mert vagy az egyiket szereti és a másikat megveti, vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti. Vagy gyűlölet, utálat, vagy szeretet, szerelem. Amikor megvetette Saul az Urat, természetes volt, hogy Dávidot is megvetette. És Mikál így viselkedik.

A házasság az Úr szeretetén alapuló, az iránta való bizalomból fakadó és táplálkozó, az egymás iránti szeretetben és bizalomban megélt életre szóló szövetség, egység, életközösség. Mikál épp az ellenkezőjében van most már. Az ellenkezőjét teszi annak, mint amiről az ige beszél: nem tiszteli a férjét és szereti, hanem csekélynek tartja, megveti. És az a szomorú, hogy itt ő Izrael népe tagjaként teszi mindezt. Ha nincs bizalom a házastársa iránt, ez azért lehet, mert nincs bizalom már az Úr iránt sem. Ha nincs bizalom az Úr iránt, akkor a bevezető példában említett másik nézőpont már sehol nincs. Ha nem bízom az Úrban, az életem már nem az Úr jelenlétében zajlik, nem ott élek, nem tudatos bennem, hogy én az Úré vagyok, akkor minden borul. Akkor a házasság is tönkremehet.

Az is kérdés ugyanakkor – és erről is beszélni kell a folytatás miatt –, ha én bízom az Úrban, csak a társam nem bízik már vagy még soha nem bízott. Az 1. Korinthusi levél 7. része fényében: én már megismerhettem az Urat, megtértem és a társamért még mindig imádkoznom kell, de egyszer csak érezteti velem, hogy már nem szeret, és nekem is nagyon nehéz szeretni így. Vannak nehéz kérdések ma is. Ezért akarom a hangsúlyt arra tenni, ami ebben a történetben ott van végig előttünk: nem az a kérdés, hogy az ember mit tesz, hanem hogy mi van a szívében. Akkor is, ha a helyén van, akkor is, ha nincs a helyén. Mi van a szívében? És ezt csak Isten leplezheti le. S az Úr iránti bizalom, a hit, az Istennel való életközösség mindennek a döntő alapja és ezen múlik minden.

Még annyit kiemelek – aztán Dávidra figyelünk –, hogy külön könyvet is lehetne írni arról, ahogy Mikál Dáviddal beszél és viselkedik vele. Azt vettem észre, hogy már a férje elé menetelében is érezhető lehetett, hogy ő most kioktatni akarja, és nem beszélgetni akar a férjével, csak beszél róla. Emlékszünk, hogy mekkora különbség van, amikor a házasságban beszélget még a boldog pár vagy már csak beszélnek egymásról. Sokszor mások előtt. Vagy amikor beszél róla és sugárzik a szeretetlenség, a tiszteletlenség. Tényleg kioktatja a királyt. A Mikál viselkedése miatt tartunk önvizsgálatot! Ha házasságban éltek: hogy szólítod meg a társadat? Akkor, amikor lehet, hogy éppen kissé szeretetlen. Megelőz a fürdőszobában reggel, magára zárja az ajtót, pedig neked is sietni kell. Amikor olyan ködös minden lelki értelemben. Hogyan szólítod a társadat? Mit takar a beszélgetésetek? Milyen szívvvel közeledsz a társadhoz, amikor jön haza? Hogyan várod, amikor megérkezik?

Aminek helyre kell állnia Mikál életében is helyre kellene, hogy álljon. Dávid bűnbánatot tartott, bizalma volt Isten iránt és boldog volt. Nem olvassuk ezt Mikálnál, sajnos. De mit látunk Dávid életében? Itt a király családi életére is el lehet mondani az egész történet fényében, amit Dávidról tudunk, hogy ő se volt mindig tökéletes. Újra hadd mondjam, nem véletlenül említi a káténk, hogy a hívő ember csak Isten kegyelméből élhet szent életet. De Dávid, ahogyan itt beszél és ahogyan viselkedik a feleségével, abban mindenképpen van bátorítás arra nézve, hogy van megoldás, amikor az Úrba vetett bizalom a helyére kerül, Isten szabadítást készíthet a legnehezebb élet-helyzetekben is.

Az utolsó vers megjegyzése ez volt: hogy ezért Mikálnak, Saul lányának nem lehetett soha gyermeke. És ez mindenképpen valamilyenfajta ítéletet is hordoz a kijelentésben. De benne van az is, hogy Isten nem engedte meg, hogy Saulnak utódja lehessen Dávidtól. Isten majd ad Dávidnak utódot – épp a 7. részben is megígéri –, de jellemző, hogy kitől is született meg Salamon? Betsabétól, ahol aztán a házasság problémáinak a legsötétebb dolgai jöttek elő a hívő Dávid sötét, gonosz, gyűlölködő élete miatt. Csakhogy Isten kegyelme helyreállította a királyt, és a kegyelmét abban ragyogtatta föl, hogy adott Betsabétól utódot Dávidnak és ő lett a messiási utód. Mikálnál nem látjuk a történet folytatásában, hogy benne bármi változás állt volna elő.

De testvérek, ha mi az Úrra figyelünk és az Úrba vetett bizalmon van a hangsúly, akkor nem is az a kérdés, hogy látom-e, hogy változik a társam vagy nem, van-e már benne szeretet, vagy még mindig megvetés van. Nem az a kérdés, hogy a társam hogy viselkedik, hanem hogy az én szívemben mi van. mi tölt be engem. És ez a történet azt hirdeti, hogy Dávidot betölti az Isten szentsége jelenlétében való élés tudata, ebben való örvendezés, és ha valószínűleg megszakadhat a szíve, amikor a felesége meg azt mondja neki amit, de akkor is a döntő, hogy én az Úr előtt vagyok. Ezért én Dávid szavait ebben az értelemben értelmezve úgy emelem ki és úgy magyarázom röviden, hogy Dávid válaszában és viselkedésében a házastársa számára is Isten szabadítása felragyoghatott.

Dávid kétszer is azt mondja *az Úr előtt*, ezt akarja kiemelni. Az Úr előtt örvendeztem. Engem ez ragadott meg a történetben. Ha csak a 16. verset olvastam volna, talán nem is mertem volna ideállni a szószékre. De megragadó, hogyan válaszol Dávid a feleségének. Egyszerűen elmondja azt, ami miatt őt meggyűlölte, de Dávid tudja, hogy ez történt, és társának is ebben kellene örvendeznie. Dávidnak azokat a szavait, amikor azt mondja „az Úr előtt, aki inkább engem választott, mint apádat”, én úgy magyarázom itt, hogy ezzel leleplezi feleségének a bűnét. Te büszke vagy, te ugyanúgy viselkedsz mint apád, pedig te is tudod, Jonatán is tudta ezt, a testvéred, hogy mi az Úr döntése, választása. Te elfordultál ettől. Helyre kell állni. Dávid nem kioktatja a feleségét, hanem alázatosan a felesége iránt érzett szeretet és bizalom miatt elmondja az igazságot szeretetben. Még nekem nincs feleségem, de azért tudom, hogy mit jelent az, amikor szívem szerint az igazságot szeretném inkább mondani kevésbé szeretettel. Mert az olyan jól esik. De az megvető, az bizalmatlan.

A király alázata is látszik és ezt emeli ki: alázat az Úr előtt, alázat a szolgák előtt. Emlékezzünk, Jézus is ezt mondta: tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok. Az Úr Jézus egész lényé látszódhat őséne, Dávidnak a viselkedésében, ha így ennek a fényében magyarázzuk a történetet. Dávid az Úr Jézus őseként mutat az Úr Jézusra magára. Jézusnak a szeretetéről olvassuk az Efézusi levél 5. ré-

szében, a házaspári csendesnapon is előjött: ti férfiak úgy szeressétek feleségeteket, mint... Mint? Krisztus is az egyházat. Önmagát adta érte. Az áldozatos szeretet.

Erre az áldozatos szeretetre van szükség, hogyha a férjem az, aki nem bízik Istenben, nem bízik bennem. A feleség is áldozatosan kell, hogy szeressen. De az ige a férfiaknak emeli ki, és most Dávid példájában ezt láthatjuk. Az, hogy Jézus hogy szeretett alázattal és hogyan volt ő is tele annak az örömeivel, hogy az Atya jelenlétében él és az ő szentségét éli meg övéi között, látszik abban, ahogy a családtagjaihoz viszonyult, ahogy a tanítványokhoz viszonyult kritikus helyzetekben is. Jézus is, amikor nagyon nehéz körülmények között volt, mindig abban erősödött meg, hogy az Atya és közte milyen szeretetkapcsolat van, ott a bizalom, az alázat és az engedelmisség.

Mikálnak nem lehetett gyermeke, de nem itt van vége az egész üdvtörténetnek, hanem a 7. részben folytatódik, ahogy említettem, tehát az ige kiemeli: Dávidnak viszont született gyermeke.

Még azt emelem ki Dávidhoz kapcsolódóan, hogy az, hogy ment haza – miért is ment? Mert szerette volna a családját is, a házanépét is megáldani. Azaz úgy viselkedik, mint a pap. A pap dolga volt az áldás. Salamon is megáldotta a népet, amikor felépítette a templomot. Dávid megáldotta a népet, mindenki örvendezik, boldog, Dávid mint király – ilyen értelemben – papi funkciót végez, és most megy haza, hogy a házasságában, a családi életében is ezt az áldást közvetítse, képviselje. Áldást az Úr nevében.

Jézus pap-király. Ilyen értelemben is messiási ő s Dávid. Az Úr Jézus a szabadító. Jézus nemcsak megszabadíthatja a házasságot, hanem ő a házasság szabadítója. Az ő személye a döntő. Dávid is az Úrról, Istenről úgy beszél a felesége előtt is, mint akinek a személye a fontos. Mi az Úr személyében bízunk. Aztán, ha tesz valamit, abban is látjuk az ő személye nagyságát, szentségét, kegyelmét. Az Úr személye, tettei. A házastárs iránt is a személye a fontos és bízunk benne. Nem azt, hogy mit tesz vagy mit nem tesz. Bízom benned. Szeretlek azért, aki vagy. Nem azért, amit teszel vagy nem teszel.

Amikor kritikus a helyzet, amikor megvet a társam, az Úrba vetett bizalom és szeretet alapján én még mindig szerethetem, és bízhatok a társamban. Csak az Úr kegyelmére van szükség, mert ebben a helyzetben a bűneset utáni világ szörnyűsége is megmutatkozott már a kapcsolatban, de az Urat képviselheti, az ő áldását, az Úrban bízó társ. Dávid itt azt éli meg, amiről a már említett 1. Korinthusi levél 7. részében olvasunk, és most a házasság hetében is sokszor elhangzott: meg van szentelve a hitetlen férj a feleségében, meg van szentelve a hitetlen feleség a férjében, és így a gyermekeitek is szentek. Áldást közvetít, elhordoz, elszenved szeretetben, ha kell. Naponta megélni.

Nem tudjuk, hogy utána hogy alakult Dávid és Mikál házassága. Az nincs benne a bibliai történetekben. De azt látjuk, hogy ebben a kritikus helyzetben hogyan viselkedett Dávid és az ő viselkedésében, beszédében láthattuk az Úrba vetett bizalmát, az Úr iránti szeretetét, amit igyekszik megélni a társa iránt is. Dávid Isten eszköze lett a társa iránt. És ha Mikál megmentette Dávid életét korábban – mert ragaszkodott a férjéhez –, most láthattuk Dávid életét, aki ragaszkodik a feleségéhez.

Péter 1. levele 3. részében így szól az ige a feleségeknek – Dávid személyében ugyanúgy felismerhető –: „hasonlóképpen az asszonyok engedelmeskedjenek a férjüknek, hogyha némelyek nem engedelmeskednének is az igének, feleségük magaviselete által ige nélkül is megnyeressenek, szemlélve a ti félelemben való feddhetet-

DÁVID ÉS MIKÁL HÁZASSÁGA

---

len életeteket.” És ezt teszi még hozzá: „A szív elrejtett embere, a szelíd és csendes lélek romolhatatlanságával, ami igen becses az Isten előtt.” Ezzel ékesítsék magukat az asszonyok. Ezzel ékesítsék magukat a férfiak is, ha a feleségükről van szó. De mit hallottunk? Ige nélkül is megnyerettetnek.

Mert a megváltó, a szabadító az Úr Jézus, a házasság szabadítója is. Mi nem tudjuk megmenteni a házasságot, ha baj van. Mi nem tudjuk megmenteni a társunkat, ha még nem jár hitben. Vagy ha hívő, de ellene van az Úrnak. De mit ír az Írás? Képviseljük az Urat, éljük meg az Urat öelőtte. Ebben lehet, hogy nekünk is bűnbánatra kell jutni először, az Úrba vetett bizalomra és az Úr előtti boldogságra, ami a kritikus helyzetben is mégis csak betöltheti a hívő embert, mert tudja, hogy az Úr az Úr és őneki semmi se lehetetlen.

Imádkozzunk!

Imádunk és magasztalunk téged Atyánk, hogy az Úr Jézus olyan megváltó és szabadító nekünk, a házasságunknak is, mint aki mindenben megkísértetett hozzánk hasonlóan, de nem esett bűnbe. Áldunk, hogy ő a szabadító. És köszönjük, hogy ő gyógyította meg a házasságunkat, amikor bajok voltak, ő segített megoldani a nehézségeket a családi életünkben, és egyáltalán az ő kegyelme által lehetünk tieid, lehetünk itt a templomban is. Megvalljuk, Urunk, hogy mi most is a te kegyelmed nélkül csupán gyarló bűnösök lennénk. De áldunk, hogy szabadulást hoztál. És ezért a szabadításért imádkozunk a személyes életünkben, a házasságunkra nézve, a családi életünkben. Valóban szeretnénk abban a boldog örvendező életben élni, amely a te szentséged jelenlétében zajlik. És kérünk arra, hogy adj nekünk elhordozó szeretetet, elszenvedő szeretetet, áldozatos szeretetet, ha kell. Add, hogy az élet apró dolgában, a legegyszerűbb beszélgetésekben is mutakozzon meg, hogy mi bízunk benned, szeretünk téged és ezért bízunk egymásban és szeretjük egymás.

Most is, Urunk, kegyelmedbe ajánljuk azokat a testvéreinket, akiknek elhunyt a házastársuk és özvegyek. Könyörülj azokon, akik elváltak, elhagyatottak, elhagyták őket. Segítsd meg azokat is, akik még nem élnek házasságban, de szeretnének. És kérünk arra, Urunk, hadd legyen itt Magyarországon meg határainkon túl is a magyarok között sok olyan házasság és családi élet, ahol a te szentséged mutatkozik meg.

Kérünk betegeinkért. Kérünk, segítsd meg azokat, akik kórházban vannak. És köszönjük, Urunk, hogy életünk apróbb és nagyobb dolgaira nézve is tudhatjuk: minden lehetséges neked. Ezzel a reménységgel a szívünkben hoztuk eléd imádságunkat is, Urunk. Jézusért hallgasd meg.

Ámen.